

който є натопилъ съ мене ржкѣ та си въ ключо то, той же ме предаде.

24 И Сынъ Человѣческій ѿи́ва, каквото є писано за него: но тѣшко и горко на то́а Человѣкъ, чрезъ когото Сынъ Человѣческій се предава. Докрѣ є было за него ако не бы се родилъ то́а Человѣкъ.

25 И ѿговори́ И́уда, който го предаде, и рече: да не бѣдемъ азъ, Оучителю; рече мѣ: ты си реклъ.

26 И като ꙗ́дѣха, земѣ Исѣсъ хлѣбатъ, и като благослови, преломи го, и даваше го на оученицѣ те, и рече: земете, ꙗждѣте: това є тѣло то моє.

27 И земѣ чаша та, и возблагодари, и даде ѿмъ ѿ, и рече: пийте ѿ неѣ сички:

28 Защото тѣѣ є моѣ та кровъ на-но́вша завѣтъ, коѣто се излива за мнозина за прощеніе на-грѣховѣ те.

29 И говоримъ ви, зашто ѿ сегѣ на тѣмъ неѣ да пиѣмъ ѿ тѣѣ рожда на-лоза́ та, до онзи дѣнь, когѣто го пиѣмъ съ васъ заедно но́во въ царство то на-Отца моего.

30 И като запе́ха, и злѣзна́ха въ гора́ та Блеѿнска.

31 Тога́ва ѿмъ рече Исѣсъ: въ тѣѣ но́щ сички те выѣ

ще да се соклѣзните за мене: защото є писано: ще да оударимъ пѣстыратъ, и ще да се распржнатъ обци́ те на-стадо то.

32 Я́ по воскресѣніе то ми, ще вы преваримъ въ Галилеѣ.

33 И ѿговори́ Пѣтръ, и рече мѣ: ако и сички те да се соклѣзнатъ за тѣбе, азъ никогашъ не щѣмъ да се соклѣзнимъ.

34 Рече мѣ Исѣсъ: истина ти говоримъ, зашто тѣѣ но́щ, доклѣ іо́ще не є попе́лъ петѣло, три пѣти ще да се щречѣшъ ѿ мене.

35 Рече мѣ Пѣтръ: ако стѣне нѣжда и да оумремъ съ тѣбе, не щѣмъ да се щречѣмъ ѿ тѣбе. това исто то рекоха и сички те оученицѣ.

36 Тога́ва ѿиде Исѣсъ съ ни́хъ въ єдно село, коѣто се наричеше Геосіманіѣ: и рече на оученицѣ те си: седѣте тѣѣ, до де да ѿдемъ да се помолимъ тамъ.

37 И земѣ Петра, и двѣма та сынове Зеведеѣвы, и начна да скѣрки и да тѣжи.

38 Тога́ва ѿмъ рече Исѣсъ: скѣрена є душа та ми до смѣрть: почѣкайте тѣѣ, и бѣдрѣтѣвбайте съ мене.

39 И като ѿстѣпѣи́ малко, падна на лицѣ то си, и мо́леше се, и говореше: Отче мой, ако є возможно, нека